

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 52 PŽ-630/2022-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivane Mlinarić, predsjednika vijeća, te Raoula Dubravca, suca izvjestitelja i doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, članova vijeća, u stečajnom predmetu nad stečajnim dužnikom PAPIRNATI AVION d.o.o. za trgovinu i usluge u stečaju, OIB 80291613150, Zagreb, Dedići 61A, odlučujući o žalbi vjerovnika HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK, OIB 26702280390, Zagreb, Strossmayerov trg 9, protiv rješenja Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj St-707/2019-91 od 11. siječnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 28. veljače 2022.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba vjerovnika Hrvatska banka za obnovu i razvitak i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru poslovni broj St-707/2019-91 od 11. siječnja 2022. u pobijanoj točki I./2 kojom se u cijelosti namiruje vjerovnik Hrvatska banka za obnovu i razvitak u iznosu od 210.697,64 kn.

Obrazloženje

1. Prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem odlučio o namirenju nakon unovčenja prodane nekretnine stečajnog dužnika na način da se u stečajnu masu izdvaja iznos od 114.377,04 kn na ime troškova stečajnog postupka temeljem odredbe čl. 254. st. 3. u svezi odredbe čl. 248. st. 1. t. 3. Stečajnog zakona; iznosom od 210.697,64 kn u cijelosti se namiruje razlučni vjerovnik Hrvatska banka za obnovu i razvitak te iznosom od 260.175,32 kn djelomično se namiruje razlučni vjerovnik Hrvatska agencija za malo gospodarstvo inovacije i investicije.

2. Iz obrazloženja proizlazi da je nakon unovčenja nekretnine stečajnog dužnika stečajni upravitelj podnio prijedlog za raspodjelu utška i naknadu troškova unovčenja te je sud nakon održanog ročišta i sukladno odredbi čl. 248. u vezi s čl. 254. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) riješio prvo namiriti troškove stečajnog postupka te u potpunosti razlučnog vjerovnika Hrvatsku banku za obnovu i razvitak kao i djelomično Hrvatsku agenciju za malo gospodarstvo inovacije i investicije odnosno razlučne vjerovnike koji se prema podacima zemljišnih knjiga nalaze na prvom i drugom mjestu u prednosnom redu. Na ročištu za diobu kupovnine nije bilo primjedbi na prijedlog diobe stečajnog upravitelja.

3. Hrvatska banka za obnovu i razvitak žalbom pobija prvostupanjsko rješenje. U bitnom osporava da je pobijano rješenje doneseno u zakonom propisanom roku od 30 dana prema odredbi čl. 248. st. 2. SZ-a od pravomoćnosti rješenja o dosudi i zbog toga nisu uzete u obzir procesne kamate koje teku od otvaranja stečajnog postupka. Iz rješenja nije vidljivo koji iznos se pri diobi odnosi na potraživanje glavnice, kamata, troškova i slično i zbog toga su izreka i obrazloženje nerazumljivi i proturječni. Sud i stečajni upravitelj nisu obratili pozornost na obračun zakonskih zatezних kamata na potraživanja dospjela nakon otvaranja stečajnog postupka i takav obračun nije naveden u prijedlogu za diobu stečajnog upravitelja. Ukazuje na pojedine odredbe Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14 i 73/17; dalje: OZ) o namirenju tražbina vjerovnika u ovršnom postupku. Predlaže ukinuti pobijano rješenje u dijelu koji se odnosi na tražbinu žalitelja i predmet vratiti na ponovan postupak.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane odredbom čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. Pravilno je prvostupanjski odlučio o raspodjeli utrška ostvarenog unovčenjem imovine stečajnog dužnika u dijelu pobijanog rješenja koji se odnosi na potraživanje žalitelja koji se nalazi na prvom mjestu po redu stjecanja založnog prava. Razlozi pobijanog rješenja ne proturječe sadržaju isprava i stanja spisa, a bitne činjenice žalitelj ne osporava.

7. Neosnovano žalitelj navodi da je prvostupanjski sud trebao obratiti pažnju na izračun zakonskih zatezних kamata nakon otvaranja stečajnog postupka. Isto tako bez učinka je na pravilnost pobijanog rješenja što prvostupanjski sud nije rješenje donio u roku od 30 dana od pravomoćnosti rješenja o dosudi. Dijelom je tome doprinijela i činjenica da je ponuditelj protiv rješenja o dosudi podnio žalbu o kojoj je odlučio drugostupanjski sud što je utjecalo na duljinu postupka. Nakon što je drugostupanjski sud odlučio o žalbi ponuditelja protiv rješenja o dosudi stečajni je upravitelj dostavio sudu obračun troškova unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo i sud je javno objavio taj obračun troškova i prijedlog kojim predlaže i da se namiri tražbina žalitelja u iznosu od 210.697,64 kn kao i poziv na ročište za diobu kupovnine uz upozorenje da ako ne pristupi na ročište da će se tražbina uzeti prema stanju koje proizlazi iz spisa. Žalitelj nije reagirao i pristupio na ročište te je sud donio pobijano rješenje.

8. Iz prijave tražbine žalitelja (list 153.-154. spisa) proizlazi da se radi o tražbini vjerovnika Hrvatske banke za obnovu i razvitak koja se temelji na ugovoru o kreditu u iznosu od 700.000,00 kn, a tražbina iznosi 210.697,64 kn, te je na istoj prijavi tražbine pod točkom II. koja nosi naziv „obavijest o razlučnom pravu“ navedeno da se radi o tražbini na temelju navedenog ugovora o kreditu osiguranom razlučnim pravom na nekretnini stečajnog dužnika i da iznos tražbine osigurane razlučnim

pravom iznosi 210.697,64 kn. Navodi se da vjerovnik prijavljuje svoju tražbinu i kao stečajni vjerovnik i da procjenjuje da kao razlučni vjerovnik neće biti naplaćen u navedenom iznosu od 210.697,64 kn te se poziva na odredbu čl. 153. SZ-a po kojoj ima pravo na razmjerno namirenje iz stečajne mase ako se ne uspije odvojeno namiriti. U spisu nema nikakvih podataka iz kojih bi bilo vidljivo zbog čega žalitelj navodi da njegova tražbina osigurana razlučnim pravom iznosi upravo 210.697,64 kn i da u tom iznosu neće biti vjerovnik namiren, a ta tvrdnja zbog neaktivnosti žalitelja nije bila predmet posebnog ispitivanja. Osim toga ako je navedeni iznos žalitelj prijavio kao stečajni vjerovnik i upravo u tom iznosu bi trebao biti namiren po pravomoćnosti rješenja o namirenju koji se dio tražbine osiguran razlučnim pravom u kojem će biti namiren iz unovčene nekretnine. Proizlazi da se radi o jednom te istom iznosu, a to žalitelj nije objašnjavao. Prema odredbi čl. 258. st. 2. SZ-a razlučni vjerovnici dužni su obavijestiti stečajnog upravitelja o svom razlučnom pravu, pravnoj osnovi razlučnog prava i dijelu imovine stečajnog dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo. Ako prijavljuju i tražbinu kao stečajni vjerovnici dužni su naznačiti i iznos do kojega njihova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom. Razlučni vjerovnici prema st. 3. čl. 258. SZ-a koji nisu obavijestili stečajnog upravitelja o razlučnom pravu iz st. 2. ne gube pravo odvojenog namirenja iz predmeta razlučnog prava osim iznimno ako je bez njih unovčen u stečajnom postupku, a razlučno pravo nije bilo upisano u javnoj knjizi što nije bio slučaj. U konkretnoj situaciji prijava tražbine, odnosno obavijest o razlučnom pravu je pomalo zbunjujuća. Naime, žalitelj se nalazio na prvom mjestu u prednosnom redu i nije trebao obavijestiti o razlučnom pravu jer ne bi izgubio pravo odvojenog namirenja. Međutim, žalitelj je obavijestio o razlučnom pravu i određeno naveo da je iznos njegove tražbine znatno niži od iznosa tražbine osigurane upisanim razlučnim pravom ne navodeći o čemu se radi i nije dostavio nikakav izračun stanja svojeg potraživanja pa i kamata koje se također namiruju prema odredbi čl. 114. OZ-a po istom redoslijedu kao i glavna tražbina. Takvo postupanje žalitelja predstavlja njegovu vlastitu dispoziciju, jer vjerovnik uvijek može tražiti manji iznos potraživanja od onog osiguranog hipotekom, a kojim se pravom žalitelj i poslužio. Zbog toga, nakon vlastite neaktivnosti ne može zahtijevati da sud naknadno izvrši obračun zateznih kamata jer to ne spada u nadležnost suda već sud može prihvatiti ili ne prihvatiti određeni obračun kamata i o njemu odlučiti. Kako takvog obračuna nije bilo osim iznos naznačenog u prijavi tražbine proizlazi da žalitelj nije imao neko drugo potraživanje osim onog u navedenom iznosu od 210.697,64 kn, a taj će mu iznos biti isplaćen.

9. Stoga je sukladno odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a riješeno kao u izreci.

Zagreb, 28. veljače 2022.

Predsjednik vijeća
Ivana Mlinarić

Broj zapisa: **eb307-0322a**

Kontrolni broj: **0b9bc-c2240-3904f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MLINARIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.